

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้ของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง

ในการวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ ของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงในจังหวัดสงขลา จากแหล่งผลิตที่สำคัญ ๒ แห่งคือ ตำบลเกาะยอและตำบลหัวเขาแดง โดยใช้การผลิตปี ๒๕๒๕ ระยะเวลาการเลี้ยง ๑ ปี ซึ่งการเลี้ยงของเกษตรกรส่วนใหญ่ทำเป็นอาชีพเสริมอาชีพหลัก และเป็นการเลี้ยงระดับยังชีพ การวิจัยจะสรุปผลในลักษณะดังนี้ :

๑. ต้นทุนของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง จำแนกตามค่าใช้จ่าย ทั้งที่ได้จ่ายไปในรูปของเงินสด (Cash) และสิ่งของ (kind)

๒. รายได้จากการขายปลากะพงขาวที่ได้จากการเพาะเลี้ยงประเมินจาก ปริมาณการผลิต วิธีตลาด และราคาที่เกษตรกรได้รับตามวิธีตลาด

๓. เปรียบเทียบต้นทุนกับรายได้ของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาว เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานภาพการประกอบการของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง

๔. วิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงปลา เพื่อพิจารณาถึงเศรษฐกิจ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๕. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนหรือจุดเสมอตัว (Break-Even Analysis)

๑. ต้นทุนของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง

จากการสำรวจพบว่า แหล่งที่มาของพันธุ์ปลากะพงขาวจะได้รับจากสถานี ประมงของกรมประมง และจากเกษตรกรผู้รวบรวมลูกปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ การรวบรวมลูกปลาจากธรรมชาติมีปริมาณน้อยและไม่แน่นอน ส่วนใหญ่พันธุ์ปลาจึง ได้รับจากสถานีประมงของทางราชการเป็นหลัก ฤดูกาลผลิตพันธุ์ปลาจะอยู่ในระหว่าง ประมาณเดือนพฤษภาคมถึง เดือนกันยายนของทุกปี ซึ่งเกษตรกรจะซื้อพันธุ์ปลากะพงขาว

มาเลี้ยงในลักษณะเป็นรุ่น ตามความสามารถในการเลี้ยงของตนและจะเลี้ยงเรื่อยไปจนกระทั่งขายได้ การแบ่งแยกต้นทุนการผลิตจึงแบ่งเป็นต้นทุนของการผลิตแต่ละงานได้ การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ผู้วิจัยได้ใช้หลักการตามวิธีการบัญชีต้นทุนงาน (Job Order Cost Method) ซึ่งเป็นวิธีการที่รวบรวมต้นทุนที่เกิดขึ้นของงานแต่ละชิ้นแยกไว้ต่างหากจากกัน เมื่องานชิ้นนั้น ๆ เสร็จลงก็สามารถวิเคราะห์ได้ทันทีว่า ต้นทุนในการผลิตสำหรับงานชิ้นนั้นเป็นเท่าใด เปรียบเทียบกับราคาขาย ทำให้สามารถทราบผลการผลิตงานชิ้นนั้น ๆ ได้^๑

๑.๑ ศัพท์เทคนิค

เพื่อให้ทราบความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิเคราะห์พอเป็นสังเขป ดังนี้.-

๑.๑.๑ กระชัง หมายถึงที่ล้อมชังหรือคอกเลี้ยงปลาที่ใช้ไม้เนื้อแข็ง ปักขึงเป็นสี่เหลี่ยม และใช้เนื้ออวนไฉลอนทำเป็นถุงสี่เหลี่ยมขนาดเดียวกับพื้นที่ของการปักขึงไม้ ซึ่งมุมทั้ง ๔ มุมของถุงอวนกับไม้ลักษณะเดียวกับการกางมุ้งหงายขึ้น ถุงอวนจมอยู่ในน้ำและชายของอวนอยู่เหนือน้ำพอประมาณ ป้องกันปลาหลบหนี บริเวณน้ำไม่ลึกมาก สามารถปักขึงแบบประจำที่ได้ ส่วนบริเวณที่น้ำลึกอาจทำเป็นท่อนลอยพวงกระชัง ส่วนขนาดกระชังและความกว้างของอวนไฉลอนขึ้นอยู่กับขนาดของปลาที่จะเลี้ยง

๑.๑.๒ ไม้ปักขึงกระชัง หมายถึงไม้ที่ใช้ยึดคางกระชัง โดยปักไว้ประจำที่ เพื่อยึดกระชังไม่ให้หลุดลอยไปตามกระแสน้ำ

๑.๑.๓ สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านกับกระชัง หมายถึงสะพานไม้ที่ผู้เลี้ยงทำขึ้นโดยเชื่อมระหว่างบ้านอยู่อาศัยหรือบริเวณชายฝั่งทะเลกับบริเวณที่เลี้ยงปลา เพื่อสะดวกในการดูแลและให้อาหารปลา

^๑ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, การบัญชีต้นทุน, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔), หน้า ๓๒

๑.๑.๔ บ้านพักเฝ้ากระชัง หมายถึงกระท่อมที่ผู้เลี้ยงสร้างขึ้นเพื่อใช้พักไว้คอยดูแลปลาจากโจรผู้ร้าย หรือศัตรูที่จะมาทำลายปลาและกระชัง ส่วนใหญ่มักจะให้เด็กนอนเฝ้าเฉพาะอย่างยิ่งในเวลากลางคืน

๑.๑.๕ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเลี้ยงปลา ได้แก่ เครื่องบดอาหารปลา ตราขัง กาละมังคัดขนาดปลา กระบองใส่อาหารปลา สริงขนาดเล็ก ฝูงอวน (ใช้ในการจับปลา) เขียงและมีด

๑.๑.๖ ต้นทุนผันแปร เป็นค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณการผลิต ได้แก่ ค่าพันธุ์ลูกปลากะพงขาว ค่าอาหารปลา ค่าขนส่ง วัสดุสิ้นเปลืองและค่าใช้จ่ายกึ่งผันแปร ซึ่งในการวิเคราะห์รวมเป็นต้นทุนผันแปรได้แก่ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาลินทรัพย์และอุปกรณ์ฯ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งใช้ในการดูแลปลา

๑.๑.๗ ต้นทุนคงที่ เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณการผลิต ได้แก่ ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าแรงงานในครัวเรือน ค่าเสื่อมราคาลินทรัพย์และอุปกรณ์ฯ

๑.๑.๘ ค่าใช้จ่ายจริงหรือค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินสด หมายถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงปลาและได้จ่ายเงินสดไปจริง ซึ่งเป็นได้ทั้งต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ เช่น ค่าอาหารปลา ดอกเบี้ยเงินกู้ ฯลฯ

๑.๑.๙ ค่าใช้จ่ายประเมินหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่เงินสด หมายถึงค่าเสียโอกาสที่เจ้าของกิจการมิได้นำไปใช้ประโยชน์หรือก่อให้เกิดรายได้อื่น เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าอาหารปลาที่หามาเอง เป็นต้น ซึ่งเป็นได้ทั้งต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ในการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาว

๑.๑.๑๐ ค่าพันธุ์ปลากะพงขาว หมายถึงต้นทุนค่าลูกปลาซึ่งเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงซื้อจากผู้ผลิต และ/หรือผู้รวบรวมลูกปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อนำมาเพาะเลี้ยงเป็นปลาขนาดที่ตลาดต้องการ

๑.๑.๑๑ ค่าอาหารปลา หมายถึงค่าปลาเบ็ดซึ่งใช้เลี้ยงปลารวมทั้งค่าขนส่ง ซึ่งผู้ขายคิดรวมอยู่ในราคาขายของปลาเบ็ด เช่น ที่ตำบลเกาะยอ ซึ่งเป็นเกาะจะมีพ่อค้าเจ้าประจำนำปลาเบ็ดมาส่งให้ผู้เลี้ยงส่วนใหญ่โดยรวมค่าเรือ ทำให้ราคาปลาเบ็ดแพงกว่าที่ทำเทียบเรือสงขลา เป็นต้น

๑.๑.๑๒ ค่าแรงงานในครัวเรือน หมายถึงแรงงานของหัวหน้าครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวที่ใช้ในการผลิต ค่าตอบแทนจากแรงงานดังกล่าวประเมินในลักษณะของค่าเสียโอกาส หมายความว่า หากแรงงานเหล่านี้ไม่ใช้ในการเลี้ยงปลา ก็สามารถไปทำงานอย่างอื่นได้ หรือถ้าไม่ได้เลี้ยงเองจะต้องจ้างคนอื่นมาเลี้ยงแทน ดังนั้นค่าแรงงานในครัวเรือนจะประเมินในอัตราค่าจ้างแรงงานที่แท้จริงในท้องถิ่น

๑.๑.๑๓ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง หมายถึงค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการอยู่เวรยามเฝ้ากระชังเพื่อป้องกันทรพย์ลิน

๑.๑.๑๔ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา หมายถึงค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ลินทรพย์อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ เช่น ค่าซ่อมกระชัง สะพาน บ้านพัก และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเลี้ยงปลา

๑.๑.๑๕ ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา หมายถึงค่าพาหนะในการเดินทางไปซื้อพันธุ์ปลากะพงขาว รวมทั้งการติดต่อเพื่อขออนุญาตพันธุ์ปลากะพงขาวจากสถานีประมงของทางราชการ และ/หรือจากโรงเพาะฟักเอกชน

๑.๑.๑๖ วัสดุสิ้นเปลือง หมายถึงค่าวัสดุที่ใช้หมดไปในการเลี้ยงปลา เช่น ยาผสมอาหารปลา อุปกรณ์ใช้ในการทำความสะอาดกระชังและอุปกรณ์ใช้เลี้ยงปลา เช่น แปรง ฟองน้ำ ผงซักฟอก เป็นต้น

๑.๑.๑๗ ค่าเสื่อมราคา หมายถึงส่วนแห่งค่าของสินทรัพย์ที่มีตัวตน ซึ่งลดลงเนื่องจากการใช้ประโยชน์ และค่าที่ลดลงนี้ไม่สามารถที่จะแก้ไขกลับคืนมาโดยซ่อมแซม^๑ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงปลา คือ กระจก ไม้ปักขึงกระจก สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านพักกับกระจก บ้านพักเฝ้ากระจก และ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเลี้ยงปลา

๑.๑.๑๘ ดอกเบี้ยเงินกู้ หมายถึงดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้เงินมาใช้ในการเลี้ยงปลาทั้งจากเอกชนและส่วนราชการ โดยคำนวณจากดอกเบี้ยที่จ่ายจริง โดยเฉลี่ยของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวซึ่งถูกนำมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา อัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยเฉลี่ยประมาณอัตราร้อยละ ๕-๓๐ ต่อปี

๑.๒ ส่วนประกอบของต้นทุน

จากการศึกษาต้นทุนของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระจกของเกษตรกรโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง จำแนกต้นทุนได้เป็น ๒ ลักษณะคือ

๑.๒.๑ ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) คือค่าใช้จ่ายประเภทที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง โดยมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณการผลิต และต้นทุนต่อหนึ่งหน่วยผลผลิตของค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะคงที่ไม่ว่าปริมาณการผลิตจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง^๒ ซึ่งได้แก่ ค่าพันธุ์ปลากะพงขาว ค่าอาหารปลา ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา และวัสดุสิ้นเปลือง

^๑ บรรจง อยู่ทอง และคณะ, หลักการบัญชี ๒, (โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๑), หน้า ๑๕๒

^๒ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, การบัญชีต้นทุน, หน้า ๑๖

นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายบางประเภทซึ่งมีลักษณะเป็นต้นทุนกึ่งผันแปร (Semi-Variable Cost) คือต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต แต่มิได้เปลี่ยนแปลงในอัตราส่วนโดยตรงกับปริมาณการผลิต^๑ ได้แก่ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาทรัพย์สิน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงปลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (ใช้ในการอยู่ยามดูแลปลา) ซึ่งในการวิเคราะห์จะถือเป็นค่าใช้จ่ายผันแปร เนื่องจากค่าใช้จ่ายส่วนที่เป็นต้นทุนคงที่มีจำนวนน้อย

๑.๒.๒ ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) คือค่าใช้จ่ายประเภทที่มีจำนวนคงที่ สำหรับการผลิตจนถึงระดับหนึ่ง ภายในระดับการผลิตนั้นไม่ว่าปริมาณการผลิตจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะมีจำนวนคงที่ และต้นทุนต่อหนึ่งหน่วยผลผลิตของค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะลดลงเมื่อปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น และในทางกลับกันต้นทุนต่อหนึ่งหน่วยผลผลิตจะสูงขึ้นเมื่อปริมาณการผลิตลดลง^๒ ได้แก่ ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าแรงงานในครัวเรือน ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ต่าง ๆ เช่น กระจก ไม้ปักชิงกระจก สะพานไม้ เชื่อมระหว่างบ้านกับกระจก บ้านพักเผ้ากระจก ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ในการเลี้ยงปลา

๑.๓ วิธีการคำนวณต้นทุน

ต้นทุนทั้งหมด = ต้นทุนผันแปร + ต้นทุนคงที่

ต้นทุนผันแปร = ค่าพันธุ์ปลา + ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา
 ค่าอาหารปลา + ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง + ค่าซ่อมแซม
 และบำรุงรักษา + ค่าวัสดุสิ้นเปลือง

ต้นทุนคงที่ = ค่าแรงงานในครัวเรือน + ดอกเบี้ยเงินกู้ + ค่าเสื่อม
 ราคากระจก + ค่าเสื่อมราคาไม้ปักชิงกระจก +
 ค่าเสื่อมราคาสะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านพักกับ
 กระจก + ค่าเสื่อมราคาบ้านพักเผ้ากระจก +
 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ฯ

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๘

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗

ค่าใช้จ่ายในการขาย = ค่าพาหนะในการขายปลา + ค่าวัสดุสิ้นเปลือง +
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

รายได้ทั้งหมด = จำนวนผลผลิตของปลากะพงขาวทั้งหมดโดยเฉลี่ย X
ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑ กิโลกรัม

กำไรขั้นต้น = รายได้ทั้งหมด - ต้นทุนการผลิตทั้งหมด

หรือ = รายได้ทั้งหมด - (ต้นทุนผันแปรในการผลิต + ต้นทุนคงที่ในการผลิต)

กำไรสุทธิ = กำไรขั้นต้น - ค่าใช้จ่ายในการขายและการดำเนินงาน

๑.๔ การวิเคราะห์ต้นทุนของการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง

ในการวิเคราะห์ต้นทุนของการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังจะได้แยกวิเคราะห์รายละเอียดของต้นทุนตามสถานที่ที่ได้ทำการศึกษา คือ ที่ตำบลหัวเขาแดง และตำบลเกาะยอ เพื่อให้เห็นความแตกต่างและความคล้อยคลึงของข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ดังนี้.-

๑.๔.๑ ต้นทุนการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังที่ตำบลหัวเขาแดง

(ตารางที่ ๗)

จากการศึกษาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง จำนวน ๒๑ ราย ที่ตำบลหัวเขาแดง ผลปรากฏว่า เกษตรกรเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังเลี้ยงโดยเฉลี่ยจำนวน ๓ กระชังต่อฟาร์ม ได้ผลผลิตรวมเฉลี่ย ๑,๗๐๔ กิโลกรัมต่อฟาร์ม หรือผลผลิตเฉลี่ย ๕๖๕.๖๗ กิโลกรัมต่อกระชังคิดเป็นต้นทุนทั้งหมด จำนวนเงิน ๓๐.๗๔ บาทต่อกิโลกรัม แยกเป็นต้นทุนผันแปรจำนวน ๑๘.๕๐ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๑.๕๐ และต้นทุนคงที่จำนวน ๑๑.๘๔ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๘.๖๐ ราคาขายโดยเฉลี่ยจำนวน ๗๕ บาทต่อกิโลกรัม รวมรายได้ทั้งสิ้น ๑๒๘,๑๗๕ บาท

ตารางที่ ๗ ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยเฉลี่ยของเกษตรกร

ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕

หน่วย:บาท

รายการ	ค่าใช้จ่าย จริง	ค่าใช้จ่าย ประเมิน	รวม	ต้นทุนต่อ กิโลกรัม	อัตรา ร้อยละ
๑. ต้นทุนผันแปร					
๑.๑ ค่าพันธุ์ปลา	๘,๗๑๕	-	๘,๗๑๕	๕.๑๐	๑๖.๕๖
๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา	๙๖	-	๙๖	.๐๕	.๑๘
๑.๓ ค่าอาหารปลา	๑๔,๐๒๕	๗,๐๑๒	๒๑,๐๓๗	๑๒.๓๑	๓๙.๙๘
๑.๔ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๑,๘๒๕	-	๑,๘๒๕	๑.๐๗	๓.๕๗
๑.๕ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	๕๐๐	-	๕๐๐	.๒๙	.๙๕
๑.๖ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	๑๓๖	-	๑๓๖	.๐๘	.๒๖
รวมต้นทุนผันแปร	๒๕,๒๙๗	๗,๐๑๒	๓๒,๓๐๙	๑๘.๙๐	๖๑.๕๐
๒. ต้นทุนคงที่					
๒.๑ ค่าแรงงานในครัวเรือน	-	๑๕,๖๐๐	๑๕,๖๐๐	๙.๑๓	๒๙.๖๔
๒.๒ ดอกเบี้ยเงินกู้	๕๓๓	-	๕๓๓	.๓๑	๑.๐๑
๒.๓ ค่าเสื่อมราคา-กระชัง	-	๒,๙๐๐	๒,๙๐๐	๑.๗๐	๕.๕๑
๒.๔ ค่าเสื่อมราคา-ไม้ปักขึงกระชัง	-	๙๐	๙๐	.๐๕	.๑๘
๒.๕ ค่าเสื่อมราคา-สะพานไม้	-	๖๐๐	๖๐๐	.๓๕	๑.๑๔
๒.๖ ค่าเสื่อมราคา-บ้านพัก	-	๓๐๐	๓๐๐	.๑๘	.๕๗
๒.๗ ค่าเสื่อมราคา-อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	-	๒๙๐	๒๙๐	.๑๗	.๕๕
รวมต้นทุนคงที่	๕๓๓	๑๙,๗๘๐	๒๐,๓๑๓	๑๑.๘๙	๓๘.๖๐
รวมต้นทุนทั้งหมด	๒๕,๘๓๐	๒๖,๗๙๒	๕๒,๖๒๒	๓๐.๗๙	๑๐๐.๐๐
๓. จำนวนผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก.)			๑,๗๐๙		
๔. จำนวนกระชังเลี้ยงเฉลี่ยต่อฟาร์ม (กระชัง)			๓		
๕. ผลผลิตเฉลี่ยต่อกระชัง (ก.ก./กระชัง)			๕๖๙.๖๗		
๖. ต้นทุนผันแปรต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก.)			๑๘.๙๐		
๗. ต้นทุนคงที่ต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก.)			๑๑.๘๙		
๘. ต้นทุนทั้งหมดต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก.)			๓๐.๗๙		
๙. ราคาปลากะพงขาวรวมโดยเฉลี่ย (บาท)			๑๒๘,๑๗๕		
๑๐. ราคาปลากะพงขาวเฉลี่ยต่อ ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก.)			๗๕		

การวิเคราะห์ต้นทุนการเลี้ยงแยกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑.๔.๑.๑ ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าพันธุ์ปลา ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา ค่าอาหารปลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ค่าวัสดุ-สิ้นเปลือง

ค่าพันธุ์ปลา เป็นพันธุ์ปลาที่ซื้อจากกรมประมงในราคาตัวละ ๑ บาท และ ๑.๕๐ บาท และซื้อจากเอกชนเป็นปลาขนาด ๓ เดือน ราคาตัวละ ๘ บาท รวมเฉลี่ยค่าพันธุ์ปลาทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๘,๗๑๔ บาท

ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา ได้แก่ ค่ารถที่ใช้ในการดำเนินการจองพันธุ์ปลาและการขนส่งลูกปลาจากสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ อำเภอมือง จังหวัดสงขลา รวมเฉลี่ยทั้งปี ๙๖ บาท

ค่าอาหาร ได้แก่ ค่าปลาเบ็ด ซึ่งเป็นอาหารหลักของการเลี้ยงปลากะพงขาว ผู้เลี้ยงซื้อมาเป็นเงินเฉลี่ย ๑๔,๐๒๕ บาทตลอดฤดูการผลิต นอกจากนี้ผู้เลี้ยงยังได้ใช้เศษปลาหรือปลาเบ็ดที่จับได้มาใช้ในการเลี้ยงปลาด้วย โดยเฉลี่ยประมาณครึ่งหนึ่งของมูลค่าที่ซื้อมา ดังนั้นค่าอาหารปลาที่ทำได้เองจึงประเมินได้ ๗,๐๑๒ บาท รวมเป็นค่าอาหารปลาทั้งสิ้น ๒๑,๐๓๗ บาท นับเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงสุด คิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๔.๙๔ ของต้นทุนรวม

ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้จุดตะเกียงเพื่ออยู่ยามเฝ้ากระชังในเวลากลางคืน โดยเฉลี่ยจะจ่ายไปทั้งปีประมาณ ๑,๘๒๕ บาท

ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ส่วนใหญ่ใช้ในการซ่อมกระชัง เช่น กระชังอนุบาลและกระชังเลี้ยง สะพาน บ้านพัก ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเลี้ยงปลา ซึ่งผู้เลี้ยงส่วนใหญ่จะซ่อมเองโดยซื้อวัสดุมา หรือจะมีการจ้างก็เพียงเล็กน้อยเฉลี่ยแล้วจ่ายค่าซ่อมและค่าซื้อวัสดุประมาณ ๕๐๐ บาท ไม่คิดค่าแรงในการซ่อมในกรณีซ่อมเอง เนื่องจากใช้เวลาว่างจากการเลี้ยงปลามาซ่อม ซึ่งได้รวมในค่าแรงงานในครัวเรือนแล้ว

ค่าวัสดุสิ้นเปลือง หมายถึงวัสดุที่ใช้หมดไปในการเลี้ยงปลา ได้แก่ แปรง ฟองน้ำ สบู่ ผงซักฟอก ตลอดจนยาที่ใช้กับปลา ซึ่งปกติส่วนใหญ่หากมีปัญหาเกิดขึ้นกับปลาแล้วจะได้รับความช่วยเหลือจากทางราชการ แต่ในบางครั้งจำเป็นจะต้องซื้อยามาเองเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าก่อน หรือหลังจากได้รับความช่วยเหลือจากกรมประมง จะต้องติดตามผลและดูแลต่อไปเฉลี่ยจ่ายทั้งปี ๑๓๖ บาท

๑.๔.๑.๒ ต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าแรงงานในครัวเรือน ค่าดอกเบี้ยวเงินกู้ ค่าเสื่อมราคาต่าง ๆ

ค่าแรงงานในครัวเรือน จากการศึกษาปรากฏว่า ในการเลี้ยงปลากะพงขาวเฉลี่ย ๓ กระชังต่อฟาร์ม เกษตรกรจะใช้แรงงานในครัวเรือนจำนวนเท่ากันไม่ว่าจะเลี้ยงปลาจำนวนเท่าใดก็ตาม ฉะนั้นต้นทุนในการผลิตจึงคงที่ไม่ผันแปรตามผลผลิตและแรงงานที่ใช้จะประกอบด้วย หัวหน้าครอบครัวจะเป็นผู้ดำเนินการในด้านการจัดซื้อลูกปลา อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในการเลี้ยงปลา ตลอดจนเงินลงทุนโดยมีแม่บ้านและสมาชิกในครอบครัวอื่น ๆ ช่วยเหลือในการให้อาหารและดูแลปลา และวิธีการประเมินค่าแรงงานในครัวเรือน คำนวณดังนี้.-

ผู้ใหญ่ ๑ คน แรงงานเต็มวันเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

เด็ก ๑ คน " " ๓๐๐ บาท

อัตราดังกล่าวจากการสัมภาษณ์ค่าแรงงานที่มีการจ้างในท้องถิ่น

โดยเฉลี่ยในการเลี้ยงปลาฟาร์มหนึ่ง ๆ จะใช้แรงงานผู้ใหญ่ ๒ คน เด็ก ๒ คน และทำงานเพียงครึ่งวันเท่านั้น ดังนั้นค่าแรงงานในครัวเรือนทั้งปีคำนวณได้ดังนี้

ผู้ใหญ่ ๒ คน X ๑๒ เดือน ๆ ละ ๕๐๐ บาท = ๑๒,๐๐๐ บาท

เด็ก ๒ คน X ๑๒ เดือน ๆ ละ ๑๕๐ บาท = ๓,๖๐๐ บาท

รวมค่าแรงงานในครัวเรือน ๑๕,๖๐๐ บาท

ดอกเบี้ยเงินกู้ จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่จากส่วนราชการ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น และบางรายก็จากเอกชนเสียดอกเบี้ยเฉลี่ย ทั้งปี จำนวน ๕๓๓ บาท

ค่าเสื่อมราคา เป็นการคำนวณจากข้อมูลในอดีต คือ ใช้ต้นทุนของสินทรัพย์เมื่อซื้อหรือจัดสร้างขึ้น (ตารางที่ ๘) เมื่อเริ่มแรกของการเลี้ยงปลา และใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรง (Straight Line Method)

สูตรการคำนวณค่าเสื่อมราคา

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{\text{มูลค่าทรัพย์สินเมื่อซื้อหรือสร้าง}}{\text{อายุการใช้งาน}}$$

ตารางที่ ๘ แสดงเงินลงทุน (มูลค่าทรัพย์สินเมื่อซื้อหรือสร้าง) และอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกรตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕

ตารางที่ ๘ แสดงค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ เงินลงทุนและอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การเพาะ
เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕

รายการ	ราคาซื้อหรือ สร้างต่อหน่วย (บาท)	จำนวน (หน่วย)	มูลค่า (บาท)	อายุ การใช้งาน (ปี)
๑. กระชัง			๑๐,๕๐๐	
๑.๑ กระชังอนุบาล	๗๐	๑๐	๗๐๐	๒
๑.๒ กระชังเลี้ยง	๓,๔๐๐	๓	๑๐,๒๐๐	๔
๒. ไม้ปักขึงกระชัง	๓๐	๑๒	๓๖๐	๔
๓. สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านกับกระชัง	๓,๐๐๐	๑	๓,๐๐๐	๕
๔. บ้านพักเฝ้ากระชัง	๑,๕๐๐	๑	๑,๕๐๐	๕
๕. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้			๑,๑๐๕	
๕.๑ เครื่องบดอาหารปลา	๔๐๐	๑	๔๐๐	๕
๕.๒ ทรายขัง	๓๐๐	๑	๓๐๐	๕
๕.๓ กาละมังคัดขนาดปลา	๒๐	๓	๖๐	๒
๕.๔ กระบุงใส่อาหารปลา	๑๐	๓	๓๐	๒
๕.๕ สaringanเล็ก	๒๕	๑	๒๕	๓
๕.๖ ถุงอวน	๒๐๐	๑	๒๐๐	๓
๕.๗ เขียง	๑๕	๒	๓๐	๓
๕.๘ มีด	๓๐	๒	๖๐	๓
รวม			๑๖,๘๖๕	

ตารางที่ ๔ ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวใน
กระชังของเกษตรกรตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ปีการผลิต ๒๕๒๕

รายการ	มูลค่า สินทรัพย์ (บาท)	อายุ การใช้งาน (ปี)	ค่าเสื่อม ราคาต่อปี (บาท)
๑. กระชัง	๑๐,๙๐๐		๒,๙๐๐
๑.๑ กระชังอนุบาล	๗๐๐	๒	๓๕๐
๑.๒ กระชังเลี้ยง	๑๐,๒๐๐	๔	๒,๕๕๐
๒. ไม้ปักชิงกระชัง	๓๖๐	๔	๙๐
๓. สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านกับกระชัง	๓,๐๐๐	๕	๖๐๐
๔. บ้านพักเฝ้ากระชัง	๑,๕๐๐	๕	๓๐๐
๕. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	๑,๑๐๕		๒๙๐
๕.๑ เครื่องบดอาหารปลา	๔๐๐	๕	๘๐
๕.๒ ทรายขี้	๓๐๐	๕	๖๐
๕.๓ กาละมังคัดขนาดปลา	๖๐	๒	๓๐
๕.๔ กระบองใส่อาหารปลา	๓๐	๒	๑๕
๕.๕ สวิงขนาดเล็ก	๒๕	๓	๘.๓๓
๕.๖ ถุงอวน	๒๐๐	๓	๖๖.๖๗
๕.๗ เขียง	๓๐	๓	๑๐
๕.๘ มีด	๖๐	๓	๒๐
รวม	๑๖,๘๖๕		๔,๑๘๐

จากการวิเคราะห์รายละเอียดของต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวใน
กระชังของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ตามตารางที่ ๗
แสดงให้เห็นค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นส่วนสำคัญของต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง
ได้ดังนี้

ค่าอาหารปลา ได้แก่ ค่าปลาเบ็ด กุ้ง เคย ที่ใช้เลี้ยง
ปลากะพงขาว เป็นค่าใช้จ่ายสูงสุดของการเลี้ยง คิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๙.๙๘ ของ
ต้นทุนทั้งหมด

ค่าแรงงานในครัวเรือน เป็นค่าใช้จ่ายสูงรองจากค่าอาหารปลา
และเป็นค่าใช้จ่ายที่ประเมินขึ้น ไม่ได้จ่ายเป็นเงิน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๙.๖๔ ของ
ต้นทุนทั้งหมด

ค่าพันธุ์ปลา คือ ลูกปลาที่นำมาอนุบาลและเลี้ยงเป็นปลาเนื้อ
ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายส่วนนี้สูงเป็นอันดับสาม คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๖.๕๖ ของต้นทุน
ทั้งหมด

นอกเหนือจากนี้เป็นค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นส่วนประกอบของการ
เลี้ยงที่ได้จ่ายเงินไปจริงและประเมินขึ้น เพื่อให้ค่าใช้จ่ายที่นำมาคิดคำนวณเป็นต้นทุน
ของการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง ใกล้เคียง
ความจริงมากที่สุด

๑.๔.๒ ต้นทุนการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังที่ตำบลเกาะยอ
(ตารางที่ ๑๐)

จากการศึกษาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาว
ในกระชังที่ตำบลเกาะยอ จำนวน ๑๔ ราย ผลปรากฏว่าเกษตรกรเพาะเลี้ยงปลากะพงขาว
ในกระชังเลี้ยงโดยเฉลี่ย ๓ กระชังต่อฟาร์ม ได้ผลผลิตรวมเฉลี่ย ๑,๗๐๒ กิโลกรัมต่อ
ฟาร์ม หรือเฉลี่ย ๕๖๗.๓๓ กิโลกรัมต่อกระชัง คิดเป็นต้นทุนทั้งหมดเป็นเงิน ๓๔.๘๓ บาท
ต่อกิโลกรัม แยกเป็นต้นทุนผันแปรจำนวน ๒๖.๖๔ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นอัตราร้อยละ
๖๘.๖๑ และต้นทุนคงที่จำนวน ๑๒.๑๙ บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นอัตราร้อยละ ๓๑.๓๙
ราคาขายโดยเฉลี่ย จำนวน ๗๕ บาทต่อกิโลกรัม รวมรายได้ทั้งสิ้น ๑๒๗,๖๕๐ บาท

ตารางที่ ๑๐ ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยเฉลี่ยของเกษตรกร

ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลผลิตปี ๒๕๒๕

หน่วย : บาท

รายการ	ค่าใช้จ่าย จริง	ค่าใช้จ่าย ประเมิน	รวม	ต้นทุนต่อ กิโลกรัม	อัตรา ร้อยละ
๑. ต้นทุนผันแปร					
๑.๑ ค่าพันธุ์ปลา	๖,๗๐๐	-	๖,๗๐๐	๓.๙๔	๑๐.๑๔
๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา	๑๒๐	-	๑๒๐	.๐๗	.๑๘
๑.๓ ค่าอาหารปลา	๓๖,๕๕๗	-	๓๖,๕๕๗	๒๑.๔๘	๕๕.๓๒
๑.๔ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๑,๔๖๐	-	๑,๔๖๐	.๘๖	๒.๒๑
๑.๕ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	๔๐๐	-	๔๐๐	.๒๓	.๖๑
๑.๖ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	๑๐๐	-	๑๐๐	.๐๖	.๑๕
รวมต้นทุนผันแปร	๔๕,๓๓๗	-	๔๕,๓๓๗	๒๖.๖๔	๖๘.๖๑
๒. ต้นทุนคงที่					
๒.๑ ค่าแรงงานในครัวเรือน	-	๑๕,๖๐๐	๑๕,๖๐๐	๙.๑๖	๒๓.๖๐
๒.๒ ดอกเบี้ยเงินกู้	๕๔๐	-	๕๔๐	.๓๒	.๘๕
๒.๓ ค่าเสื่อมราคา-กระชัง	-	๒,๙๒๕	๒,๙๒๕	๑.๗๒	๔.๕๒
๒.๔ ค่าเสื่อมราคา-ไม้ปักขึงกระชัง	-	๙๐	๙๐	.๐๕	.๑๓
๒.๕ ค่าเสื่อมราคา-สะพานฯ	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	.๕๙	๑.๕๑
๒.๖ ค่าเสื่อมราคา-บ้านพักฯ	-	๓๐๐	๓๐๐	.๑๘	.๔๕
๒.๗ ค่าเสื่อมราคา-อุปกรณ์- เครื่องมือเครื่องใช้	-	๒๙๐	๒๙๐	.๑๗	.๔๓
รวมต้นทุนคงที่	๕๔๐	๒๐,๒๐๕	๒๐,๗๔๕	๑๒.๑๙	๓๑.๓๙
รวมต้นทุนทั้งหมด	๔๕,๘๗๗	๒๐,๒๐๕	๖๖,๐๘๒	๓๘.๘๓	๑๐๐.๐๐
๓. จำนวนผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก)			๑,๗๐๒		
๔. จำนวนกระชังเฉลี่ยต่อฟาร์ม (กระชัง)			๓		
๕. ผลผลิตเฉลี่ยต่อกระชัง (ก.ก/กระชัง)			๕๖๗.๓๓		
๖. ต้นทุนผันแปรต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก)			๒๖.๖๔		
๗. ต้นทุนคงที่ต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก)			๑๒.๑๙		
๘. ต้นทุนทั้งหมดต่อปลากะพงขาว ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก)			๓๘.๘๓		
๙. ราคาปลากะพงขาวรวมโดยเฉลี่ย (บาท)			๑๒๗,๖๕๐		
๑๐. ราคาปลากะพงขาวเฉลี่ยต่อ ๑ ก.ก. (บาท/ก.ก)			๗๕		

การวิเคราะห์ต้นทุนการเลี้ยงแยกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑.๔.๒.๑ ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าพันธุ์ปลา ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา ค่าอาหารปลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ค่าวัสดุ-สิ้นเปลือง

ค่าพันธุ์ปลา ลูกปลาที่ชาวบ้านนำมาเลี้ยงส่วนใหญ่ซื้อจากสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ และมีบางส่วนที่ซื้อจากเอกชนที่เลี้ยงลูกปลาไว้ขายเฉลี่ยแล้วเกษตรกรจ่ายค่าพันธุ์ปลาไปรวมทั้งสิ้น ๖,๗๐๐ บาท

ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา นอกจากค่ารถที่ใช้ในการจองและขนส่งพันธุ์ปลาแล้ว ชาวบ้านเกาะยอจะต้องจ่ายค่าเรือเพิ่มอีกเนื่องจากเป็นเกาะรวมจ่ายไปทั้งสิ้นเฉลี่ย ๑๒๐ บาท

ค่าอาหารปลา เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของตำบลเกาะยอเป็นเกาะ ไม่สะดวกในการคมนาคม ต้องใช้เรือเป็นพาหนะประจำ ฉะนั้นราคาปลาเปิดที่ไปส่งที่เกาะยอ จึงมีราคาสูงกว่าที่หัวเขาแดง ทำให้ต้องจ่ายค่าอาหารปลาเฉลี่ยจำนวน ๓๖,๕๕๗ บาท ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สูงมาก หรือในอัตราร้อยละ ๕๕.๓๒ ของต้นทุนทั้งหมด

ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่ ค่าน้ำมันที่ใช้จุดตะเกียงในเวลาอยู่ยามดูแลปลาจากโจรผู้ร้ายหรือศัตรูของปลา เกษตรกรได้จ่ายค่าน้ำมันไปเป็นเงิน ๑,๔๖๐ บาท

ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ในการซ่อมแซมทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ใช้ในการเลี้ยงปลา ส่วนใหญ่ซ่อมเอง และวัสดุที่ใช้ในการซ่อมใช้เพียงเล็กน้อยและมักจะใช้ร่วมกับอาชีพหลักของผู้เลี้ยง เช่น ทำไร่ ทำสวน จำนวนวัสดุซ่อมแซมที่ใช้จริงคิดเป็นเงิน ๔๐๐ บาท และแรงงานได้ประเมินรวมอยู่ในแรงงานในครัวเรือนแล้ว

วัสดุสิ้นเปลือง ได้แก่ ค่าแปรัง ฟองน้ำ สบู่ ผงซักฟอก ที่นำมาใช้ในการทำความสะอาดกระชัง และทำความสะอาดหลังการเตรียมอาหารปลา

เพื่อเป็นอาหารของปลากระพงขาว นอกจากนี้ในบางครั้งยังมียาที่ใช้กับปลาซึ่งจ่ายไป
รวมเฉลี่ย ๑๐๐ บาท

๑.๔.๒.๒ ต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าแรงงานในครัวเรือน ดอกเบี้ย
เงินกู้ ค่าเสื่อมราคาต่าง ๆ

ค่าแรงงานในครัวเรือน จากการสัมภาษณ์ปรากฏว่า ค่าแรงงาน
ในท้องถิ่นอยู่ในอัตราเดียวกับที่ตำบลหัวเขาแดง ฉะนั้นในการประเมินจึงใช้วิธีเดียวกัน
ได้ค่าแรงงานที่ประเมินรวม ๑๕,๖๐๐ บาท

ดอกเบี้ยเงินกู้ จากการกู้เงินจากส่วนงานของรัฐและเอกชน
โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรต้องจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ ๔๔๐ บาท

ค่าเสื่อมราคา ใช้คำนวณจากสินทรัพย์เมื่อซื้อหรือสร้าง
(ตารางที่ ๑๑) โดยใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรง (Straight Line Method)

$$\text{สูตร ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{\text{มูลค่าทรัพย์สินเมื่อซื้อหรือสร้าง}}{\text{อายุการใช้งาน}}$$

ตารางที่ ๑๑ แสดงเงินลงทุน (มูลค่าทรัพย์สินเมื่อซื้อหรือสร้าง) และ
อายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การเพาะเลี้ยงปลากระพงขาวใน
กระชังของตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๔

ตารางที่ ๑๒ แสดงค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ใช้ในการเลี้ยงปลากระพงขาว
ในกระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๔

ตารางที่ ๑๑ เงินลงทุนและอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การ
เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๖๕

รายการ	ราคาซื้อหรือ สร้างต่อหน่วย (บาท)	จำนวน (หน่วย)	มูลค่า (บาท)	อายุ การใช้งาน (ปี)
๑. กระชัง			๑๑,๑๐๐	
๑.๑ กระชังอนุบาล	๖๐	๑๐	๖๐๐	๒
๑.๒ กระชังเลี้ยง	๓,๕๐๐	๓	๑๐,๕๐๐	๔
๒. ไม้ปักขึงกระชัง	๓๐	๑๒	๓๖๐	๔
๓. สะพานไม้ เชื่อมระหว่างบ้านกับกระชัง	๕,๐๐๐	๑	๕,๐๐๐	๕
๔. บ้านพักเฝ้ากระชัง	๑,๕๐๐	๑	๑,๕๐๐	๕
๕. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้			๑,๑๐๕	
๕.๑ เครื่องบดอาหารปลา	๔๐๐	๑	๔๐๐	๕
๕.๒ ตราขึง	๓๐๐	๑	๓๐๐	๕
๕.๓ กาละมังคัดขนาดปลา	๒๐	๓	๖๐	๒
๕.๔ กระบองใส่อาหารปลา	๑๐	๓	๓๐	๒
๕.๕ สaringanเล็ก	๒๕	๑	๒๕	๓
๕.๖ อวน	๒๐๐	๑	๒๐๐	๓
๕.๗ เขียง	๑๕	๒	๓๐	๓
๕.๘ มีด	๓๐	๒	๖๐	๓
รวม			๑๕,๐๖๕	

ตารางที่ ๑๒ ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้เพาะเลี้ยงปลากระพงขาว

ในกระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ปีการผลิต ๒๕๒๕

รายการ	มูลค่า สินทรัพย์ (บาท)	อายุ การใช้งาน (ปี)	ค่าเสื่อม ราคาต่อปี (บาท)
๑. กระชัง	๑๑,๑๐๐		๒,๙๒๕
๑.๑ กระชังอนุบาล	๖๐๐	๒	๓๐๐
๑.๒ กระชังเลี้ยง	๑๐,๕๐๐	๔	๒,๖๒๕
๒. ไม้ปักขึงกระชัง	๓๖๐	๔	๙๐
๓. สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านกับกระชัง	๕,๐๐๐	๕	๑,๐๐๐
๔. บ้านพักเฝ้ากระชัง	๑,๕๐๐	๕	๓๐๐
๕. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	๑,๑๐๕		๒๙๐
๕.๑ เครื่องบดอาหารปลา	๔๐๐	๕	๘๐
๕.๒ ตราขัง	๓๐๐	๕	๖๐
๕.๓ กาละมังคัดขนาดปลา	๖๐	๒	๓๐
๕.๔ กระบองใส่อาหารปลา	๓๐	๒	๑๕
๕.๕ สaringanขนาดเล็ก	๒๕	๓	๘.๓๓
๕.๖ อวน	๒๐๐	๓	๖๖.๖๗
๕.๗ เขียง	๓๐	๓	๑๐
๕.๘ มีด	๖๐	๓	๒๐
รวม	๑๙,๐๖๕		๔,๖๐๕

จากการวิเคราะห์รายละเอียดของต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวใน
กระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ตามตารางที่ ๑๐
แสดงให้เห็นค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นส่วนสำคัญของต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวใน
กระชังได้ดังนี้

ค่าอาหารปลา ได้แก่ ค่าปลาเปิด กุ้ง เคย ที่ใช้เลี้ยง

ปลากะพงขาว เป็นค่าใช้จ่ายสูงสุดของการเลี้ยง คิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๔.๓๒ ของ
ต้นทุนทั้งหมด

ค่าแรงงานในครัวเรือน เป็นค่าใช้จ่ายสูงรองจากค่าอาหาร
ปลา และเป็นค่าใช้จ่ายที่ประเมินขึ้น ไม่ได้จ่ายเป็นเงิน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๓.๖๐
ของต้นทุนทั้งหมด

ค่าพันธุ์ปลา คือ ลูกปลาที่นำมาอนุบาลและเลี้ยงเป็นปลาเนื้อ
ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายส่วนนี้สูงเป็นอันดับสาม คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๐.๑๔ ของต้นทุน
ทั้งหมด

นอกเหนือจากนี้เป็นค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นส่วนประกอบของการเลี้ยงที่ได้
จ่ายเงินไปจริงและประเมินขึ้น เพื่อให้ค่าใช้จ่ายที่นำมาคิดคำนวณเป็นต้นทุนของการ
เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๔.๓ ค่าใช้จ่ายในการขาย

ในการขายปลากะพงขาวของ เกษตรกรตำบลหัวเขาแดงและตำบลเกาะยอ มีลักษณะและวิถีตลาดคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การขายให้แก่แพปลาซึ่งปัจจุบันมีน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากความไม่แน่นอนของปริมาณการผลิตตลอดจนราคาค่อนข้างสูง แพปลาจึงสนใจปลาชนิดอื่นมากกว่า การขายให้พ่อค้าคนกลางและพ่อค้าต่างประเทศ ซึ่งไปรับซื้อถึงกระชังวิธีนี้ปัจจุบันใช้กันมาก เนื่องจากการตลาดปลากะพงขาวยังขาดคนกลางจึงใช้วิธีติดต่อโดยตรง นอกจากนั้นยังมีวิธีการขายโดยตรงให้พ่อค้าแม่ค้าในตลาดและการขายให้ผู้บริโภคโดยตรงอีกด้วย

ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการขายปลากะพงขาวส่วนใหญ่จึงประกอบด้วย ค่าพาหนะในการติดต่อการขายและการขนส่งปลา ค่าวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการขาย เช่น หลัว เชือก เป็นต้น และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น ค่าจ้างจับปลา ค่าจ้างนำปลาไปส่ง ค่าธรรมเนียม หรือค่านายหน้าต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการขาย ซึ่งในการศึกษาเกษตรกรไม่สามารถจดจำตัวเลขแน่นอนได้ว่าเป็นจำนวนเท่าใด แต่ในการขายผ่านแพปลาจะเสียค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละ ๖ ของราคาขาย และรวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แล้ว ค่าใช้จ่ายในการขายอย่างสูงไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย ผู้ศึกษาจึงใช้อัตราดังกล่าวในการประมาณค่าใช้จ่ายในการขายทั้ง ๒ แหล่งวิจัย เพื่อหาผลของกรดำเนินงานในการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง และค่าใช้จ่ายในการขายเป็นค่าใช้จ่ายผันแปรทั้งสิ้น เพราะแปรผันไปตามค่าขาย

๒. รายได้

จากการศึกษาพบว่า การเลี้ยงปลากะพงขาวในจังหวัดสงขลาโดยเฉพาะแหล่งเพาะเลี้ยงที่ได้ทำการศึกษา คือ ตำบลหัวเขาแดง และตำบลเกาะยอ เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยลำพังไม่ได้เลี้ยงร่วมกับปลาอื่น ๆ ฉะนั้นรายได้ของเกษตรกรจึงได้จากผลผลิตปลากะพงขาวอย่างเดียว ไม่มีผลพลอยได้อื่น ๆ ซึ่งผลผลิต

ที่ได้จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น เงินทุน ความรู้ และความชำนาญ ในการเลี้ยง ตลอดจนสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ล้วนเป็นตัวกำหนดผลผลิตในการเลี้ยง ปลากระพงขาว

ส่วนราคาของปลากระพงขาวที่ขายได้ขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทาน ตลอดจน การดำเนินยุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพทางการตลาดซึ่ง เป็นปัญหาสำคัญในการส่งเสริมการ เพาะเลี้ยงปลากระพงขาวทั้งในปัจจุบันและอนาคต

รายได้ทั้งปีของการเพาะเลี้ยงปลากระพงขาวก่อนหักค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย จากการสุ่มตัวอย่างในจังหวัดสงขลา ปรากฏว่า :-

ก. ตำบลหัวเขาแดง

ผลผลิตเฉลี่ย	๑,๗๐๔	ก.ก.
ราคาขายโดยเฉลี่ย	๗๕	บาท
รายได้ทั้งหมดโดยเฉลี่ย	๑๒๘,๑๗๕	บาท

ข. ตำบลเกาะยอ

ผลผลิตเฉลี่ย	๑,๗๐๒	ก.ก.
ราคาขายโดยเฉลี่ย	๗๕	บาท
รายได้ทั้งหมดโดยเฉลี่ย	๑๒๗,๖๕๐	บาท

๓. การเปรียบเทียบต้นทุนกับรายได้

การเปรียบเทียบต้นทุนกับรายได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลของการดำเนินงาน ว่ามีกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการเลี้ยงปลากระพงขาวในกระชังของตำบลหัวเขาแดง และตำบลเกาะยอ ว่ามีกำไรสุทธิเป็นจำนวนเท่าใด หรือมีขาดทุนสุทธิเป็นจำนวนเท่าใด โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน รายได้ และกำไรสุทธิ

ตารางที่ ๑๓ ต้นทุน รายได้โดยเฉลี่ยต่อฟาร์มปลากะพงขาวในกระชังต่อ ๑ ปี

หน่วย: บาท

	ตำบลหัวเขาแดง	ตำบลเกาะยอ
รายได้	๑๒๘,๑๗๕	๑๒๗,๖๕๐
<u>หัก</u> ต้นทุนการเลี้ยง:		
ต้นทุนผันแปร	๓๒,๓๐๙	๔๕,๓๓๗
ต้นทุนคงที่	๒๐,๓๑๓	๒๐,๗๔๕
รวม	๕๒,๖๒๒	๖๖,๐๘๒
กำไรขั้นต้น	๗๕,๕๕๓	๖๑,๕๖๘
ร้อยละของกำไรขั้นต้นต่อค่าขาย	๕๘.๙๕	๔๘.๒๓
<u>หัก</u> ค่าใช้จ่ายในการขาย	๑๒,๘๑๘	๑๒,๗๖๕
กำไรสุทธิ	๖๒,๗๓๕	๔๘,๘๐๓
ร้อยละของกำไรสุทธิต่อค่าขาย	๔๘.๙๕	๓๘.๒๓
อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนร้อยละ	๓๗๑.๙๘	๒๕๕.๙๘
ปริมาณการผลิต ณ จุดเสมอตัว (ก.ก.)	๔๑๘	๕๐๘
ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว	๓๑,๓๔๗	๓๘,๐๖๔

๔. การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment)

การคำนวณหาผลตอบแทนจากการลงทุนในการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง คือ การนำผลกำไรสุทธิจากการดำเนินงาน เปรียบเทียบกับ เงินลงทุนซึ่งหมายถึง เงินลงทุนในทรัพย์สินที่ใช้ในการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ (Net Profit)} \times 100}{\text{เงินลงทุน (Investment)}}$$

๔.๑ ผลตอบแทนจากเงินลงทุนของการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังที่ ตำบลหัวเขาแดง คำนวณโดยเปรียบเทียบกำไรสุทธิและเงินลงทุนจากตารางที่ ๑๓ และตารางที่ ๘ ตามลำดับ จะได้

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน} = \frac{62,735 \times 100}{96,865} = 64.71\%$$

๔.๒ ผลตอบแทนจากเงินลงทุนของการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังที่ ตำบลเกาะยอ คำนวณโดยเปรียบเทียบกำไรสุทธิและเงินลงทุนจากตารางที่ ๑๓ และตารางที่ ๑๑ ตามลำดับ จะได้

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน} = \frac{44,407 \times 100}{94,064} = 47.19\%$$

๕. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break-Even Analysis)

จุดเสมอตัวหรือจุดคุ้มทุน (Break Even Point) หมายถึง จุดที่มีปริมาณสินค้าหรือบริการที่ธุรกิจจำหน่ายออกไปแล้ว มีผลทำให้รายได้เท่ากับต้นทุนของสินค้าหรือบริการที่ให้ภายในรอบระยะเวลาหนึ่งหรือกล่าวอย่างสั้น ๆ ว่า เป็นจุดที่รายได้

รวมเท่ากับต้นทุนรวม ณ จุดนี้เป็นจุดที่ไม่มีทั้งกำไรและขาดทุน^๑

ดังนั้นจุดเสมอตัวจึงเป็นจุดที่รายได้เท่ากับค่าใช้จ่ายและกำไรเท่ากับศูนย์ จุดเสมอตัวเป็นจุดที่มีความสำคัญต่อธุรกิจมากเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารในการกำหนดราคาสินค้าและบริการ การวางแผนการผลิต การประเมินความเป็นไปได้ในผลตอบแทนที่ต้องการ ใช้ประเมินความเสี่ยงในการดำเนินงาน ตลอดจนเป็นเครื่องมือใช้ในการควบคุมค่าใช้จ่าย

การวิเคราะห์จุดเสมอตัวสำหรับการเลี้ยงปลากระพงขาวในกระชัง จะศึกษาถึงปริมาณการผลิตและรายได้จากการขายของปลากระพงขาวว่าจะต้องเลี้ยงปริมาณกี่กิโลกรัมจึงจะทำให้รายได้เท่ากับค่าใช้จ่าย และจะต้องขายจำนวนเงินรวมเท่าใดจึงจะทำให้รายได้ที่ขายเท่ากับค่าใช้จ่ายพอดี

วิธีการวิเคราะห์จุดเสมอตัววิธีหนึ่งจะกระทำได้โดยวิธีการคำนวณ ซึ่งจะแยกวิเคราะห์ทั้งปริมาณการผลิตและค่าขายได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ เพชร ชุมทรัพย์, วิเคราะห์งบการเงินหลักและการประยุกต์, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๔, หน้า ๒๕๑

ตารางที่ ๑๔ ตารางต้นทุนคงที่รวม ต้นทุนผันแปรรวม และต้นทุนผันแปรต่อ ๑ กิโลกรัม

หน่วย:บาท

รายการ	ต้นทุนคงที่		รายการ	ต้นทุนผันแปร	
	ค่าปลั๊กหัวเขาแดง	ค่าปลั๊กเกาะยอ		ค่าปลั๊กหัวเขาแดง	ค่าปลั๊กเกาะยอ
๑. ค่าแรงงานในครัวเรือน	๑๕,๖๐๐	๑๕,๖๐๐	๑. ค่าพันธุ์ปลา	๘,๗๑๕	๖,๗๐๐
๒. ดอกเบี้ยเงินกู้	๕๓๓	๕๔๐	๒. ค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์ปลา	๘๖	๑๒๐
๓. ค่าเสื่อมราคา-กระชัง	๒,๘๐๐	๒,๘๒๕	๓. ค่าอาหารปลา	๒๑,๐๓๗	๓๖,๕๕๗
๔. ค่าเสื่อมราคา-ไม้ปักชิงกระชัง	๘๐	๘๐	๔. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๑,๘๒๕	๑,๕๖๐
๕. ค่าเสื่อมราคา-สะพานไม้เชื่อมระหว่างบ้านกับ- กระชัง	๖๐๐	๑,๐๐๐	๕. ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	๕๐๐	๔๐๐
๖. ค่าเสื่อมราคา-บ้านพักเฝ้ากระชัง	๓๐๐	๓๐๐	๖. ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	๑๓๖	๑๐๐
๗. ค่าเสื่อมราคา-อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	๒๘๐	๒๘๐	๗. ค่าใช้จ่ายในการขาย	๑๒,๘๑๘	๑๒,๗๖๕
รวม	๒๐,๓๑๓	๒๐,๗๕๕	รวม	๕๕,๑๒๗	๕๘,๑๐๒
			ปริมาณปลากะพงขาวที่เลี้ยงและขายได้ (ก.ก.)	๑,๗๐๘	๑,๗๐๒
			ต้นทุนผันแปรต่อ ๑ ก.ก.	๒๖.๔๑	๓๔.๑๔
			ราคาขายปลากะพงขาวเฉลี่ย ๑ ก.ก.	๗๕	๗๕
			ค่าขายรวม (รายได้รวม)	๑๒๘,๑๗๕	๑๒๗,๖๕๐

ศูนย์วิทยพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๑ ปริมาณผลิตและขายได้ ณ จุดเสมอตัว

การหาปริมาณการผลิตและขายได้ ณ จุดเสมอตัวเพื่อจะได้ทราบว่า
ณ ปริมาณการผลิตเท่าใดจึงจะมีกำไรเท่ากับสูญ โดยใช้สมการในการคำนวณและตัวเลข
ประกอบการคำนวณจากตารางที่ ๑๔

ถ้า P	=	ราคาขายต่อหน่วย
Q	=	ปริมาณสินค้าที่ผลิตและขายได้
V	=	ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย
F	=	ต้นทุนคงที่รวม

ในกรณีเสมอตัวหรือรายได้เท่ากับค่าใช้จ่าย

$$P \cdot Q = V \cdot Q + F$$

$$PQ - VQ = F$$

$$Q(P - V) = F$$

$$Q = \frac{F}{P - V}$$

ดังนั้น ปริมาณที่จุดเสมอตัว Q = $\frac{F}{P - V}$ นั่นเอง

หรือ ปริมาณที่จุดเสมอตัว = $\frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{ราคาขายต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย}}$

ตัวอย่างหัวแดง

ปริมาณการผลิตและขายได้ ณ จุดเสมอตัว = $\frac{๒๐,๓๑๓}{๗๕ - ๒๖.๕๑}$ (ก.ก.)

= ๔๑๘.๐๕ ก.ก.

ปัดตัวเลขเป็น = ๔๑๘ ก.ก.

ค่าบลเกาะยอ

$$\text{ปริมาณการผลิตและขายได้ ณ จุดเสมอตัว} = \frac{๒๐,๗๔๕}{๗๕ - ๓๔.๑๔} \quad (\text{ก.ก.})$$

$$= ๕๐๗.๗๑ \quad \text{ก.ก.}$$

$$\text{ปิดตัวเลขเป็น} = ๕๐๘ \quad \text{ก.ก.}$$

๔.๒ ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว

การหายอดขาย ณ จุดเสมอตัวเพื่อจะได้ทราบว่า ถ้าขายได้ยอดขายรวมเท่าไรจึงจะทำให้กำไรเป็นศูนย์ การหายอดขาย ณ จุดเสมอตัวใช้ประโยชน์ได้มากไม่ว่าจะเป็นสินค้าชนิดเดียวหรือหลายชนิดที่มีราคาขายแตกต่างกันและใช้ยอดรวมในการคำนวณ แต่ถ้าเป็นสินค้าชนิดเดียวอาจใช้ยอดต่อหน่วยก็ได้ ซึ่งในการคำนวณหายอดขาย ณ จุดเสมอตัวของปลากะพงขาวชนิดเดียว และราคาขายเฉลี่ยราคาเดียว ผู้ศึกษาจะใช้ตัวเลขยอดต่อหน่วยในการคำนวณ

สูตรการคำนวณ

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{อัตราส่วนกำไรผันแปร}}$$

$$\text{อัตราส่วนกำไรผันแปร} = \frac{\text{กำไรผันแปรต่อหน่วย}}{\text{ยอดขายต่อหน่วย}}$$

$$\text{กำไรผันแปรต่อหน่วย} = \text{ราคาขายต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย}$$

ค่าบลหัวเขาแดง

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{๒๐,๓๑๓}{๖๔๘} = ๓๑,๓๔๗.๒๒ \text{ บาท}$$

$$\text{ปิดตัวเลขเป็น} = ๓๑,๓๔๗ \text{ บาท}$$

ตำบลเกาะยอ

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{20,744}{.444} = 46,720.22 \text{ บาท}$$

$$\text{ปิดตัวเลขเป็น} = 46,720 \text{ บาท}$$

ถ้าจะหา ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว โดยใช้ยอดรวมในการคำนวณก็สามารถทำได้โดยใช้สูตรการคำนวณต่อไปนี้

สูตรการคำนวณ

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายคงที่}}{1 - \frac{\text{ค่าใช้จ่ายผันแปรทั้งสิ้น}}{\text{ยอดขายทั้งสิ้น}}} \quad (\text{บาท})$$

ตำบลหัวเขาแดง

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{20,744}{.444} = 46,720.22 \text{ บาท}$$

$$1 - \frac{44,927}{92,974}$$

$$46,720 \text{ บาท}$$

ตำบลเกาะยอ

$$\text{ยอดขาย ณ จุดเสมอตัว} = \frac{20,744}{.444} = 46,720.22 \text{ บาท}$$

$$1 - \frac{44,902}{92,950}$$

$$= 46,720 \text{ บาท}$$

จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนและจุดเสมอตัวของ การเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง ณ แหล่งตัวอย่าง คือ ตำบลหัวเขาแดงและตำบลเกาะยอ ปรากฏว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ ๓๗๑.๘๘ และ ๒๕๕.๘๘ และปริมาณการผลิต ณ จุดเสมอตัว ๔๑๘ ก.ก. และ ๕๐๘ ก.ก. ส่วนยอดขาย ณ จุดเสมอตัว

๓๑,๓๔๗ บาท และ ๓๘,๐๖๔ บาทตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนในการเลี้ยง
ปลากะพงขาวในกระชังอยู่ในเกณฑ์สูงมาก แต่ผู้ลงทุนจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่
เกิดขึ้นได้ เช่น ภัยธรรมชาติ โรคระบาด มลภาวะทางทะเล เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การ
เพาะเลี้ยงไม่ได้ผลดีหรือประสบกับภาวะขาดทุนได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย